

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

41. Cornel Cethegus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Eadem ex Græco expressa.

ANtea quidem cæcitate meam moleste ferebam, nunc autem doleo ad hoc oculorum incommodum non accessisse surditatem. Neque enim consiliorum, sententiarumque ignauiam, atque turpitudinem audirem, quibus Pop. Romani gloria breui est interitura. Vbi vester ille omnium quotquot sunt mortalium aures peruagatus sermo, quo iactabatis, illum Alexandrum Magnum, si in Italiam venisset, cum & vos ætatis flore, & vestri parentes consiliorum vigore florent, inuisum (vt prædicabatur) haudquaquam futurum, sed aut sua fuga, aut certe, quod grauius est, errore vestri imperii nomen lanciturum fuisse. Phalerata (vt apparet) verba fuere, inania veritatis, plenissima iactationis. Chaonas quippe, & Molossos perpetuam Macedonum prædam iumentis, Pyrrhum exhorrescitis, qui vnum aliquem ex istis Alexandri satellitibus semper affectatus, nunc non tam Græcis suppetias ferens, quam ipse domesticos hostes fugiens, circa Italiam diffusus vagatur. Scilicet isto vobis copiarum robore pollicetur orbis imperium, quibus particulam Macedoniae seruare non valuit?

Nolite existimare hominem, si semel placueritis, à vobis recessurum, quin potius hac lenitate innumeros alios estis excitaturi, qui vobis tanquam mortalium contemptissimis insultent, cum præsertim Pyrrhus non modò post tot illatas iniurias impune abeat, sed etiam mercedem à P. R. ferat, quod vos Tarentinorum, & Samnitium fecerit ludibrium.

His addit Cicero C. Fabricium, qui est ad Pyrrhū de captiuis recuperandis missus Orator: Titum Coruncanum, quod ex Pontificum commentarijs longè ingenio valuisse videtur: M. Curium, quod is Tribunus plebis inter rege Appio Claud, Cæco, diserto homine, comitia contra leges habente, cum de plebe consulenti non accipiebat, Patres ante auctores fieri coegerit: quod fuerit permagnū, nondum legem lata. Licet aliquid de Marci Popilij ingenio suspicari, cui cum Cos. esset, eodemque tempore sacrificium publicum cum læna faceret, quod erat flamen Carmentalis, plebis contra Patres concitatione, & seditione nuntiata,

vt erat læna amictus, ita venit in concionem, seditionemque, tum auctoritate, tum oratione sedauit.

M. Corn. Cethegus.

CAPVT XLII.

M. Cornelius Cethegus amplissimis honoribus functus, vt qui adulescens, pōtifex factus est, & Consulatum gessit bello Punico II. anno ab vrbe condita D.C. cum P. Sempromio Tuditano eloquentia laudibus floruit, de quo notissimi verus Ennij.

Additur orator Cornelius suauiloquenti

Ore Cethegus Peturio collega Philoni

Filius, u. dicitur eius popularibus olim

Qui tum vivebant homines, atq. auum agitabant, Plus delibatus populi, suada que nulla.

Vbi Cicero cum animaduertit dici oratorem, & suauiloquentem, quod suis temporibus imperisque nō tam esse asserit, qui latrare potius, quam loqui videbantur. Nec satis, vt hominis decus ingenium, sic ingenij ipsius lumen eloquentia, qua virum excellentem præclarè tum illi homines florem populi esse dixerunt, & quam Deam in Periclis labris scripsit Eupolis sessitauisse, huius medullam Ennius Cethegum oratorem esse dixit.

M. Cato Senior.

CAPVT XLIII.

Quem virum ex Cicerone Dij boni & mitto ciuem, aut senatorem, aut Imperatorem? oratorem enim hoc loco quaerimus. Quis illo grauior in laudando iacerbior in vituperando? in sententijs argutior? in docendo, & differendoque subtilior? Referta sunt eius orationes amplius centum, & quinquaginta, & verbis & rebus illustribus Licet ex ijs eligant ea, quæ notatione, & laude digna sunt: omnes oratorij virtutes in eis reperientur. Iam vero origines eius, quem florem, aut quod lumen eloquentiæ non habet? Amatores huic desunt, sicuti multis iam antè sæculis, & Philisto Syracusio, & ipsi Thucydidi. Antiquior quidem est eius sermo, & quædam horridiora verba habet, ita enim tum loquebantur. Id muta, quid tum ille non potuit, & adde numeros, & aptior sit oratio: ipsa verba compone, & quasi coagula, quod ne Græci quidem veteres factitauerunt, iam neminem antepones Caroni. Ornari orationē Græci putant, si verborum immutationibus vtantur, quos appellant ῥηπνεύς & sententiā-

rum,